

ת"פ 53563/08/16 - מדינת ישראל, המאשימה נגד ישראל אילוז, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 53563-08-16 מדינת ישראל נ' אילוז

ת"פ 16932-10-16 מדינת ישראל נ' ישראל

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה

נגד
ישראל אילוז - הנאשם

ב"כ המאשימה: נוי צוויג, מתמחה

ב"כ הנאשם: עו"ד יריב אבירם

גזר דין

כללי

1. הנאשם הורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בשתי עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירת ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, עבירות זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות ובעבירות שימוש במסמך מזויף והוצאת שיק ללא כיסוי, אשר יוחסו לו בשלושה אישומים.

בשנת 2014, הנאשם וחברו, יניב, שבבעלותו חנות לממכר רהיטים ומזרנים, תכננו לפנות לסוכני מכירות וספקים המוכרים מזרנים, להציג עצמם בשמות בדויים ולהזמין מהם סחורה מבלי לשלם עבורה, למכור את הסחורה ולהתחלק בתמורה. לצורך כך רכש הנאשם מכשיר טלפון נייד וכרטיס 'SIM', שאותם השמיד לאחר האירועים.

בסוף חודש מרץ 2014 התקשרו הנאשם ויניב אל המתלונן 1, ספק מזרנים, הנאשם הזדהה בשם בדוי וביקש

לרכוש ממנו 40 מזרני יחיד. גם יניב השתתף בשיחה, שבה סיכמו על תנאי התשלום. ביום 3.4.14, בשעות הצהריים, הגיע המתלון עם חלק מהסחורה שהוזמנה ופרק אותה בנקודת מפגש שעליה סיכמו. בזמן שנסע להביא את יתרת הסחורה, הגיע יניב עם משאיתו, העמיס יחד עם הנאשם ועם אדם נוסף, ראמי, את המזרנים, נסע למחסן במושב אורה ופרק אותם שם. לאחר מסירת הסחורה הנאשם שוחח עם אביו של המתלון 1, ושכנע אותו שהכסף יועבר במועד מאוחר יותר, בעיר ראשון - לציון. המתלון שב לנקודת המפגש ופרק יחד עם ראמי את יתרת הסחורה. לאחר מכן ניסה המתלון לאתר את הנאשם או את יניב, אך הטלפון נותק מבלי ששילמו את הסכום שעליו הוסכם. המתלון 1 מסר לנאשם וליניב 32 מזרני קומפורט בשווי 20,000 ₪, מתוכם מכר הנאשם שמונה מזרנים תמורת 8000 ₪, וזוג מזרנים נוסף תמורת 2,600 ₪. בשל כך הורשע הנאשם בעבירה של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, שיוחסה לו באישום הראשון.

בחודש אפריל 2014 הגיעו הנאשם ויניב לחנות של המתלון 2 בעזרייה, וביקשו לרכוש ממנו 60 מזרנים, בשווי כולל של 12,300 ₪. תמורת המזרנים המבוקשים, מסר הנאשם למתלון סכום של 2,300 ₪ במזומן ושתי המחאות מזויפות, האחת דחוייה לתאריך 30.4.14 על סך 2,000 ₪ והשנייה דחוייה לתאריך 30.7.14 על סך 8,000 ₪. זאת, לאחר ששינה את מספר הטלפון של בעלי ההמחאות על גבי ההמחאות ביודעו כי החתימה לא הייתה של הבעלים וכי אין להן כיסוי. בעקבות מצג השוא ספק המתלון לנאשם 60 מזרנים אותם פרק קרוב למחסן, והנאשם יחד עם מספר פועלים הכניסו את המזרנים למחסן. לאחר חודש, כשההמחאה הראשונה חזרה, המתלון התקשר שוב ושוב למספר הטלפון שנכתב על ההמחאות המזויפות, ללא מענה. בשל כך הורשע הנאשם בעבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, זיוף מסמך בכוונה לקבל דבר בנסיבות מחמירות, שימוש במסמך מזויף והוצאת שיק ללא כיסוי, אשר יוחסו לו באישום השני.

עוד במסגרת הקשר ביניהם, הנאשם ויניב ביקשו ליצור מצג שווא בפני המתלון 3, שלו היכרות מוקדמת עם יניב, על מנת לקבל ממנו מזרנים מבלי לשלם תמורתם. יניב מסר לנאשם את מספר הטלפון של המתלון 3 ובחודש אפריל 2014, התקשר אליו הנאשם, הציג עצמו בשם בדוי וביקש ממנו לספק לו מזרנים בשווי 30,000 ₪ לפני חג הפסח. המתלון 3 הפנה את הנאשם לאחיו שעבד יחד עמו והם נדברו להיפגש. כשנפגשו מאוחר יותר באותו היום, הנאשם ביקש לספק לו את המזרנים בדחיפות. אחיו של המתלון 3 מסר לנאשם קטלוג מוצרים ומחירון וביקש להחזיר אותו על שטר התחייבות, ערבות אישית וכן ביקש צילום תעודת זהות שלו. הנאשם סרב בטענות שונות, ומשכך הקשר של הנאשם ויניב עם המתלון 3 נותק. בשל מעשים אלה הורשע הנאשם בעבירה של ניסיון לקבל דבר במרמה בנסיבות מחמירות, אשר יוחסה לו באישום השלישי. (להלן: "התיק העיקרי").

2. הנאשם צירף את ת"פ 16932-10-16 והורשע, על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן, בשלוש עבירות שימוש במרמה עורמה או תחבולה לפי סעיף 220 (5) לפקודת מס הכנסה, בשל כך שבמהלך השנים 2005-2009 עסק כקבלן בניה ושיפוצים, לא הודיע לפקיד השומה על עיסוקו זה, לא ניהל פנקסי חשבונות ורשומות ביחס לעיסוקו, ובשנים 2005, 2008 ו-2009, העלים את כל הכנסותיו מעיסוקו בסך כולל של 528,640 ₪ (להלן: "התיק המצורף הראשון")

3. הנאשם צירף תיק חקר 1795000236 והורשע, על פי הודאתו בתמצית אישום, בארבע עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה לפי סעיף 220(5) לפקודת מס הכנסה, ובארבע עבירות של שימוש במרמה עורמה או תחבולה לפי סעיף 117(ב)(8) לפקודה, בשל כך שבשנים 2013 ו-2015 עד 2017 עבד בבניה ושיפוצים,

ובתמורה לעבודתו קיבל תקבולים בסכום של 536,800 ₪, עליהם לא דיווח לרשות המס ולא שילם מס כנדרש. בכדי להתחמק מתשלומי המס, מסר הנאשם ללקוחותיו חשבוניות שאינן שייכות לו ושהוא לא שילם את המע"מ הנקוב בהן (להלן: "התיק המצורף השני").

4. הצדדים הציגו הסדר דיוני לפיו כתב האישום בתיק העיקרי תוקן, הנאשם הודה במיוחס לו, הורשע, וצירף את שני התיקים הנוספים שאף במיוחס לו בהם הורשע על פי הודאתו. לא נערך הסדר לעניין העונש.

5. תסקיר שירות מבחן שהתקבל בעניינו של הנאשם ביום 6.12.18 מלמד כי הוא בן 51, גרוש, אב לשניים ועובד כשליח במסעדה. הנאשם סיים 9 שנות לימוד בלבד, ונפלט ממסגרות החינוך בשל קשיים לימודיים והסתגלוניים. לאחר נשירתו חבר הנאשם לחברה שולית ועבריינית, היה מעורב בפלילים ועל רקע זה נשלח למעון של חסות הנוער למשך מספר חודשים. הנאשם גויס לצה"ל בפרויקט נערי מקא"ם ושוחרר לאחר שנתיים, בשל קשיי הסתגלות. לאחר שחרורו עבד הנאשם בעבודות מזדמנות, לרוב בתחום השיפוצים, אך לא הצליח לשמור על יציבות תעסוקתית לאורך זמן. בשנת 1997 פתח הנאשם עסק עצמאי ולאחר כשנתיים נקלע להפסדים על רקע בעיית הימורים. הנאשם נישא בגיל 24 ולאחר המשבר הכלכלי שבו היה נתון, התגרש. הקשר עם ילדיו דל והם כועסים עליו בשל מעורבותו בפלילים.

לחובת הנאשם הרשעה קודמת משנת 2009 בעבירות של שיבוש מהלכי משפט, בגינה נדון לשישה חודשי מאסר בעבודות שירות והרשעות נוספות שהתיישנו. שירות המבחן התרשם כי ביחס לעבירות בתיק העיקרי, הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד, תוך שצמצם וטשטש מחלקו באירועים ונטה להשליך את רוב האחריות על שותפו. הוא התקשה להביע אמפתיה כלפי המתלוננים והתקשה להבין את עוצמת הפגיעה בהם. גם ביחס לתיק המצורף הראשון הנאשם קיבל אחריות חלקית בלבד, התקשה להסכים על גובה הסכום שצוין בכתב האישום ומסר כי הודה מתוך רצון להגיע להסדר טיעון ולפתוח פרק חדש בחייו. הנאשם טען כי ביצע את העבירות על רקע דוחק כלכלי וצורך בהישרדות יומיומית. שירות המבחן התרשם כי לנאשם קשיים משמעותיים ביכולת הסתגלות ויציבות, כי מגיל צעיר פיתח דפוסי התנהגות עברייניים, הישרדותיים ותלותיים והוא בעל קושי ממשי בדחיית סיפוקים ונטייה לטשטש גבולות האסור והמותר לצורך קבלת מענה מידי לצרכיו, לעיתים גם על חשבונם של אחרים, ואפילו משמעותיים בחייו. לצד האמור, התרשמו כי בשנתיים האחרונות הנאשם הצליח לגייס כוחות ולנהל אורח חיים מתפקד, הוא השתלב בעבודה והחל לפעול לסיום הליך פשיטת הרגל שבו הוא נתון. קצינת המבחן התרשמה כי ההליך הפלילי המתנהל נגדו מהווה עבור הנאשם גורם מרתיע, ולנוכח נתונים אלה וכן לנוכח חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות ומצבו הכלכלי, המשפחתי והנפשי של הנאשם, הומלץ לגזור עליו עונש מאסר לתקופה קצרה אשר, ככל הניתן, ירוצה בדרך של עבודות שירות.

6. לבקשת ב"כ הנאשם התבקשה, עוד טרם שמיעת הטיעונים לעונש חוות דעת הממונה על עבודות השירות. חוות הדעת שהתקבלה ביום 28.10.19 מלמדת כי הנאשם כשיר לרצות עבודות שירות במגבלות.

7. המאשימה ביקשה לקבוע מתחם עונש הולם נפרד ביחס לכל אחד מהתיקים.

ביחס לתיק העיקרי ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שמונה לעשרים חודשי מאסר בפועל, תוך

שהדגישה את חלקו המשמעותי של הנאשם, את התכנון שקדם לאירוע ומידת התחכום שנדרש לצורך ביצוע העבירות, וכן את היקף הנזק הכספי שנגרם למתלוננים בשלושת המקרים השונים הנאמד בכעשרות אלפי שקלים.

ביחס לתיק המצורף הראשון ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין שמונה- לשמונה - עשר חודשי מאסר בפועל, תוך שהדגישה את הפגיעה בערכים המוגנים, את היקף הסכומים שהועלמו ואת משך הזמן שלאורכו בוצעו העבירות.

ביחס לתיק המצורף השני ביקשה המאשימה לקבוע מתחם עונש הולם שבין עשרה לעשרים חודשי מאסר בפועל, וטענה כי נסיבות ביצוע העבירות בתיק זה הן חמורות יותר, הן בשל היקף הסכומים הגדול שהועלם והעובדה שההעלמה נמשכה לאורך שנים, הן בשל השימוש של הנאשם בחשבוניות כוזבות שאינן שלו.

ב"כ המאשימה ביקשה למקם את עונשו של הנאשם בחלקו האמצעי של כל אחד מהמתחמים וביקשה לגזור עליו עונש כולל של 32 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי, פיצוי וקנס משמעותי, תוך שעמדה על הצורך בהרתעת הנאשם ותמכה טיעוניה בפסיקה.

8. ב"כ הנאשם ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש שירוצה בדרך של עבודות שירות. ב"כ הנאשם ביקש להתחשב במצבו הרפואי של הנאשם, בכך שכתב האישום הוגש כשמונה שנים לאחר ביצוע העבירות וכי בעניינו של שותפו לעבירה הסתיים ההליך בעונש הכולל עבודות שירות. עוד ביקש ב"כ הנאשם להתחשב בכך שמאז תחילת ההליך הפלילי הנאשם ניסה להסיר מחדליו, הגיש את הדוחות החסרים למס ההכנסה, וכי הנזק לקופה הציבורית הסתכם בסכום שאינו עולה על 40,000 ₪. עוד הוסיף ב"כ הנאשם, כי בתיק העיקרי אמנם הנאשם לא השיב את הכספים לקורבנותיו, אך חלק מהמזרונים שהתקבלו במרמה נתפסו והוחזרו למתלוננים. ב"כ הנאשם הגיש מזכרים מתוך תיק החקירה להוכחת טענה זו, הגיש פלטים שנערכו, לטענתו, על ידי רשויות המס, ותמך עמדתו בפסיקה.

9. אחותו של הנאשם, הגב' מזל אבו, מסרה עדות אופי מטעם ההגנה ובה תיארה כי מאז היה הנאשם צעיר, התנהלותו הובילה אותו להסתבכויות וליצירת חובות, והוא היה חסר כלים להתמודד עם ההשלכות של מעשיו. עוד תיארה כי המשפחה נרתמה לעזרתו על מנת לסייע לו במציאת מקום מגורים ובבירוקרטיה הכרוכה בהתנהלות מול הרשויות, כדי שיצליח לפרוע את חובותיו ולשקם את חייו. העדה ביקשה כי תינתן למשפחה האפשרות להמשיך ולעזור לנאשם בשיקומו.

10. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה ותיאר בבכי את ההידרדרות במצבו הכלכלי, אשר הובילה אותו למעורבות בעבירות. הנאשם תיאר כי עבר תאונת דרכים קשה והיה במצב סיעודי במשך תקופה בת מספר חודשים וכי כיום מצוי בשיקום, וביקש להתחיל דרך חדשה בחייו.

מתחמי העונש ההולם

11. בקביעת מתחם העונש ההולם, יש להתייחס לעבירות שביצע הנאשם בתיק העיקרי כאל אירוע אחד שבגיניו יקבע

מתחם עונש אחד. הגם שמעשיו של הנאשם בתיק העיקרי בוצעו כלפי מתלוננים שונים, הם בוצעו בתוך פרק זמן קצר וכחלק מתוכנית עבריינית אחת אותה רקם הנאשם עם שותפו.

ביחס לשני התיקים המצורפים יש לקבוע מתחם עונש נוסף - נפרד, שכן העבירות שביצע הנאשם במסגרת תיקים אלה הן עבירות דומות במהותן, אשר אף הן בוצעו כחלק מתוכנית עבריינית אחת שמומשה על ידי הנאשם לאורך מספר שנים כמפורט בכתבי האישום בשני התיקים המצורפים.

(א) מתחם העונש ההולם בתיק העיקרי

12. הערכים המוגנים באמצעות עבירות המרמה והזיוף הם קניינו של אדם, שמירה על תקינות ח"י מסחר וההתקשרות העסקית, על אוטונומית הרצון של אדם וזכותו לכלכל את צעדיו על פי מידע אמיתי.

13. הנאשם חזר על מעשי המרמה פעם אחר פעם כלפי מתלוננים שונים, אשר שניים מהם נפלו קורבן לתרמית שהגו הנאשם ושותפו. תרמית זו הייתה פרי תכנון מוקדם שהנאשם היה שותף מרכזי לו, ומכל מקום חלקו אינו נופל מחלקו של יניב, שנגזרו עליו ארבעה וחצי חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות, מאסר מותנה וקנס בסך 3,000 ₪, זאת במסגרת הסכמה עונשית שנערכה בין הצדדים (ת"פ (שלום י-ם) 50758-08-16 **מדינת ישראל נ' אברשימי**).

14. שווי הרכוש שהתקבל במרמה הוא משמעותי ומסתכם בעשרות אלפי שקלים. למרבה המזל, המתלון השלישי שאותו ניסו הנאשם ויניב לרמות לא התפתה לסמוך על מצג השווא שהציגו בפניו, והשניים לא הצליחו להשלים את תכניתם.

15. חלק לא מבוטל מהרכוש שקיבל הנאשם במרמה נתפס על ידי המשטרה והושב לבעליו. כך, לפי המזכרים מתיק החקירה שצורפו על ידי ההגנה למתלון 1 הושבו 22 מזרונים מתוך 32 מזרונים שסיפק ולמתלון 2 הושבו 33 מזרונים מתוך 60 מזרונים שסיפק לנאשם ולשותפו. הנזק הרכושי הכולל שנגרם עומד על כ- 12,000 ₪, ואולם לצדו נגרמו וודאי נזקים נוספים שנבעו מטרחת המתלוננים בניסיון לגבות את כספם או להחזיר את הרכוש ועוגמת הנפש הרבה שהייתה מנת חלקם.

16. עיון בפסיקה מלמד כי מלמד כי על נאשמים שביצעו עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות דומות נגזרו, ככלל, עונשים שכללו רכיב מהותי של מאסר בפועל או בעבודות שירות. ראו למשל, רע"פ 8443/15 **חגולי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 15.12.15); רע"פ 1097/18 **בצלאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 18.4.18); רע"פ 8778/18 **שאוש נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 24.12.18); עפ"ג (חיפה) 55191-01-19 **עוסמאן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 26.2.19); ע"פ (מחוזי מרכז) 28122-10-14 **אלחנן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 17.2.15); ע"פ (מחוזי מרכז) 6785-04-10 **קצירי נ' מדינת ישראל** (2.6.10).

17. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם בתיק העיקרי הוא בין ארבעה חודשי מאסר

בעבודות שירות לשנים- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי לנפגעי העבירות.

משעה שהעבירות בוצעו מתוך מניע כספי, ישנה חשיבות להטלת ענישה כספית על מנת להבהיר כי ביצוע העבירות אינו כדאי גם בהיבט זה. עם זאת, בקביעת גובה הקנס אתחשב גם במצבו הכלכלי של הנאשם כפי שעלה מתוך הטיעונים והראיות לעונש.

(ב) מתחם העונש ההולם בתיקים המצורפים

18. העבירות לפי חקיקת המס נועדו להגן על הקופה הציבורית. עבירות אלה אף פוגעות בשוויון בין אזרחים שומרי חוק הכורעים תחת נטל המס לבין הנאשם. העלמת כספי מיסים כמוה כשליחת יד אל הקופה הציבורית, הפוגעת, בסופו של דבר, בכלל תושבי המדינה.

19. הנאשם העלים את כל הכנסותיו במשך תקופות ארוכות - שבע מתוך שנים עשרה שנים רצופות. מדובר בהעלמת הכנסות בהיקף גדול העולה על מיליון ש"ח.

לא ניתן לקבל את טענת ההגנה לפיה הסכומים שאליהם מתייחסים כתבי האישום אינם מגלמים את ההיקף האמיתי של הנזק שנגרם. טענה זו חותרת תחת עובדות כתב האישום שבו הודה הנאשם ואף סותרת את העיקרון שנקבע בהלכה הפסוקה, לפיו משמדובר בהכנסות לגביהן לא נוהלו ספרים ולא הוגשו דו"חות, הבחינה היא של מחזור העסקים ולא של הרווחים, וכי אדם שהשמיט ערוץ הכנסות שלם, לא יוכל להישמע בטענה כי היו לו הוצאות שיצאו לשם השגת ההכנסה וכי יש לנכותן. ראו ע"פ 5529/12 **אוהב ציון נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 9.11.14) בפסקה 20 לפסק דינו של כב' השופט דנציגר.

20. מובן כי היקף הפגיעה בערכים המוגנים עולה ככל שהיקף ההכנסות שלא דווחו גדול יותר. לאחר הגשת כתב האישום הנאשם אמנם הגיש את הדו"חות, ואולם לא נערך הסדר עם רשויות המס ובהיותו של הנאשם פושט רגל, כלל לא ברור האם ישולמו בסופו של יום חובות המס ובאיזה היקף. העובדה כי מצבו המשפטי של הנאשם מונע ממנו מלהסיר את מחדליו, אינה יכולה להוות שיקול להקלה עם הנאשם. ראו רע"פ 977/13 **אודיז נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 20.2.13) בפסקה 8 לפסק דינו של כב' השופט שהם.

21. חומרה מיוחדת נובעת מהתנהלותו של הנאשם באירוע נושא התיק המצורף השני, שבמסגרתו הנאשם סיפק ללקוחותיו חשבוניות כוזבות, כדרך להקל על ביצוע העבירות ולמנוע את גילויין. מעשים אלה מלמדים על תכנון מוקדם ועל מידה מסוימת של תחכום בביצוע העבירות.

22. עיון בפסיקה מלמד כי בגין עבירות דומות נגזרו, ככלל, עונשי מאסר בפועל, בשל הצורך לבכר שיקולי גמול והרתעה על פני נסיבות אישיות, לנוכח הקלות הרבה בביצוע עבירות מס, הרווח הכספי הגדול שבצדן והקושי לאתר את מבצעייהן. ראו למשל עפ"ג (י-ם) 29174-12-16 **יעקבי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 14.3.17) והפסיקה הענפה הנזכרת שם, לצד הכלל לפיו, בעבירות מסוג זה ככלל, יש לגזור עונשי מאסר בפועל, ולא ניתן להסתפק במאסר בעבודות שירות.

23. לנוכח האמור לעיל, מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם הוא בין חמישה לחמישה- עשר חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה וקנס.

גם ביחס לאירוע זה, משעה שמדובר בעבירות בעלות מאפיינים כלכליים שרווח לא מבוטל בצדן, מובן כיישוג, בין היתר, עונש קנס, גם במקרים שבהם הוסרה המחלוקת והמסשולם, לא כל שכן- במקרים שבהם לא הוסר המחלוקת. בשים לב למכלול הנסיבות הקשורות לביצוע העבירות ולמצבו הכלכלי של הנאשם, מתחם הקנס ההולם הוא בין 5,000 ש"ח ל- 40,000 ₪.

העונש המתאים לנאשם

24. נסיבות חייו של הנאשם אינן קלות, ולצד הקשיים שחווה במישור האישי, והתאונה הקשה שעבר, הוא מצוי כעת גם בהליכי פשיטת רגל.

עם זאת, בהתאם להלכה הפסוקה, שיקולי גמול והרתעה מחייבים מתן משקל מדוד בלבד למצב בריאותי או נסיבות אישיות אחרות. ראו למשל רע"פ 254/06 קעדאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 20.6.06).

25. הנאשם בן 52 ולו תשע הרשעות קודמות, בעבירות רכוש ואלימות, אשר כולן התיישנו. הרשעתו האחרונה של הנאשם היא משנת 2009 בגין עבירה שבוצעה בשנת 2005. הגם שמדובר ברישום פלילי בעבירות רלבנטיות, יינתן לו משקל מדוד בלבד בשל חלוף הזמן מאז ביצוע העבירות הקודמות. עם זאת, לנוכח טיבן והיקפן של העבירות בתיקים הנוכחיים, קשה לומר כי חלה התמתנות בהתנהלותו הפלילית של הנאשם.

26. שקלתי לזכות הנאשם את הודאתו בעובדות כתבי האישום, אשר חסכה את הצורך לשמוע ראיות. מנגד, שקלתי את העובדה כי הנאשם מתקשה לקבל אחריות מלאה על מעשיו, כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן. הנאשם מטיל את רוב האחריות על שותפו לעבירות המרמה, מתקשה לראות את הפגיעה שפגע בקורבנות או להבין את היקף הנזק שגרמו עבירות המס. עובדה זו, יחד עם עברו הפלילי של הנאשם מבססים חשש להישנות העבירות והן מחייבות שקילת שיקולי הרתעה אישית.

27. כתב האישום בתיק העיקרי הוגש בחלוף כשנתיים ממועד ביצוע העבירות וכתב האישום בתיק המצורף הראשון הוגש כשבע שנים לאחר השלמת העבירות. אכן מדובר בשיהוי ואולם משקלו של זה נמוך, לנוכח העובדה כי בזמן שחלף הוסיף הנאשם לבצע עבירות, כפי שעולה מתוך התיק המצורף השני.

28. אחותו של הנאשם תיארה בהתרגשות את ניסיונותיהם העיקשים של בני משפחתו של הנאשם לסייע לו להיחלץ מהמצב המשברי שבו הוא מצוי, לטפל בו בהיבט הבריאותי ולעזור לו להסדיר את חובותיו. רצונם הטוב של בני משפחת הנאשם לסייע לו נוגע ללב, ואף אם הנאשם משתף עמם פעולה, לא ניתן להתייחס לתהליך זה כאל שיקום במובן שמצדיק חריגה לקולא ממתחם העונש ההולם.

כפי שעולה מתוך תסקיר שירות המבחן, הגם שהנאשם מתפקד כיום טוב יותר מבעבר, הוא בעל דפוסי התנהגות עברייניים אותם הפנים כבר מגיל צעיר. הוא אינו נוטל חלק בשום טיפול הקשור להיבטים אלה ואף מתקשה להכיר בהתנהגותו הבעייתית, ומובן כי לא מדובר בשיקום שיש בו כדי להפחית את הסיכון להישנות עבירות.

על רקע זה, אין מקום לקבל את המלצת שירות המבחן שיש בה חריגה משמעותית לקולא מן העונשים ההולמים את מעשיו של הנאשם. בהקשר זה חשוב להדגיש, כי שליחתו של הנאשם לממונה על עבודות השירות לא יצרה שום ציפייה אצל הנאשם לנוכח דברי ב"כ הנאשם בפרוטוקול הדיון שהתקיים ביום 18.6.18 לפני כב' השופט כדורי.

29. מכלול הנסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירות מחייבות לגזור על הנאשם עונש המצוי בחלקם האמצעי של מתחמי העונש ההולם. מצאתי לגזור את הנאשם עונש אחד בגין כלל העבירות ואני גוזרת עליו את העונשים הבאים:

א. 16 חודשי מאסר בפועל.

ב. שמונה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסוג פשע לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז-1977 או עבירה מסוג פשע לפי פקודת מס הכנסה.

ג. חמישה חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר, שלא יעבור עבירה מסוג עוון לפי פקודת מס הכנסה או עבירה מסוג עוון לפי פרק יא' לחוק העונשין התשל"ז - 1977 למעט עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין.

ד. פיצוי למתלונן עד תביעה 2 בתיק העיקרי בסך 7,500 ₪.

ה. פיצוי למתלונן עד תביעה 3 בתיק העיקרי בסך 7,500 ₪.

בסך הכל ישלם הנאשם פיצוי בסך 15,000 ₪. הפיצוי ישולם בעשרה תשלומים חודשיים שווים ורצופים, הראשון עד יום 1.1.20 והבאים עד ל- 1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הפיצוי לפירעון מיידי.

ו. קנס בסך 8,000 ש"ח או 80 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם בחמישה תשלומים חודשיים שווים ורצופים הראשון עד ליום 1.11.20 והבאים עד ל-1 בכל חודש עוקב. לא ישולם איזה מהתשלומים במועדו, תעמוד מלוא יתרת הקנס לפירעון מיידי.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן ולממונה על עבודות השירות.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ח חשוון תש"פ, 26 נובמבר 2019, בנוכחות הצדדים.